

הוא: (יגוקם בלעם בצפרא ואמר לרב רבי בלק איזילו לארעכון ארי (לית) רעוא קדם יי [דלא] 18 למשבקי 19 למיזל עמכון: (ידוקמו רב רבי מואב ואתו לות בלק ואמרו סריב בלעם למית 20 עמנא: (טוואוסוף עוד בלק (למ) שלח 21 רב רבין סגיאין ויקירין מאלין: (טוואתו לות בלעם ואמרו ליה כדנן אמר בלק בר צפור לא כען 22 תתמנע מלמית 23 לותי: (יוארי יקרא אקרינך לחדא וכל דתימר לי אעביד ואיתא כען 24 לוט לי ית עמא הדין: (יחואתיב בלעם ואמר לעבדי בלק אם יתן לי בלק מלי ביתיה כסף ודהב לית לי רשו 25 למעבר על גזירת מימרא 26 דיי אלהי למעבר זערתא או רבתא: (יטוכען אוריכו כען הכא 27 אף אתון בלילא 28 ואדע מה יוסף יי למלא 29 עמי: (כואתא מימר מן קדם יי (לבלעם בלילא) [לות בלעם בלילא (בלעם ליליא)] 30 ואמר ליה אם למקרי לך אתו גבריא קום איזיל עמהון וגרם ית פתגמא דאמליל עמך יתיה תעביד: (כאוקם בלעם בצפרא וזריז 31 ית אתניה ואזל עם רב רבי מואב: (כבותקיף רוגזא דיי ארי אזיל הוא ואתעתד מלאכא דיי באורחא לסטן ליה והוא רכיב על אתניה ותריז עולימוהי עמיה: (כגוחות אתנא ית מלאכא דיי מעתד באורחא וחרביה שליפא בידיה וססת אתנא מן אורחא ואזלת בתקלא ומחא בלעם ית אתנא לאססיוותה לאורחא: (כדוקם

פרק כב
(אונטלו בני ישראל ושרו במישרא 1
דמואב מעברא לירדנא דירחו: בוחזא בלק בר צפור ית כל דעבר ישראל (לאימוראי) [לאימוראה]: 2 (גודחיל למואבאה 3 מן קדם עמא לחדא ארי סגי הוא ועקת (למואבאה) [למואבאי] 4 מן קדם בני ישראל: (דואמר (מואבאה) [מואב] 5 לסבי מדין כען ישיצוין 6 קהלא ית כל סחרננא כמא דמלחיד תורא ית ירוקא דחקלא ובלק בר צפור מלכא למואב בעידנא ההיא: (הושלח אנגדין לות בלעם בר צפור לפתור ארם דעל פרת 7 ארע בני עמיה למקרי ליה למימר הא עמא נפק ממצרים הא חפא ית עין שמשא דארעא 8 והוא שרי מלקבלי: (ווכען איתא כען 9 לוט לי ית עמא הדין ארי תקיף 10 הוא מני מאים אכול לאגחא ביה קרבא 11 ואתרכיניה מן ארעא ארי ידענא ית די תתבריד מברך ודתלוט ליט: (וזאזלו סבי מואב וסבי מדין וקסמיא בידיהון ואתו לות בלעם ומלילו עמיה פתגמי בלק: (חואמר להון ביתו הכא בלילא 12 ואתיב יתכון פתגמא כמא (דמליל) [דימליל] 13 יי עמי ואוריכו רב רבי מואב עם בלעם: (טואתא מימר מן קדם 14 יי לות בלעם ואמר מן גבריא האילין דעמך: (יואמר בלעם קדם 15 יי בלק בר צפור מלאכא דמואב שלח לותי: (יאהא עמא דנפק ממצרים וחפא ית עין שמשא דארעא 16 כען איתא לוט לי יתיה מאים איכול לאגחא ביה קרב 17 ואתרכיניה: (יבואמר יי לבלעם לא תזיל עמהון לא תלוט ית עמא ארי בריך

17 קרב
18 אין רצון לפני ה'רצון לפני ה' שלא
19 לתת לי
20 לבא
21 לשלוחשלח
22 עתה
23 מלבא
24 ובא עתה.
25 אין לי רשות
26 גזירת דבר
27 תמתינו עתה כאן
28 בלילה
29 לדבר
30 דבר מלפני ה' לבלעם בלילהואל בלעם בלילה(בלעם בלילה)
31 והכין

1 מישורי
2 לאמורייםולאמורי.
3 וירא למואבי
4 להמואביולמואבים
5 המואביולמואב
6 יכלו
7 פרת
8 שמש הארץ
9 בא עתה.
10 חזק
11 ללחום בו קרב
12 בלילה
13 שדבושידבר
14 דבר מלפני
15 לפני
16 שמש האדם

אֲרָגוֹן דְּבִסְטָר תַּחֲוּמָא: (לְוֹאֲמֵר בְּלָק לְבַלְעֵם הֲלֵא מְשַׁלַּח שְׁלַחִית לְוֹתֶךָ לְמַקְרִי לְךָ לְמָא לֹא אֲתִיתָא לְוֹתִי הִבְקוּשְׁטָא הַוִּיתָא אָמַר⁴⁵ לִית אֲנָא יְכִיל לְיַקְרוּתֶךָ: (לְוֹאֲמֵר בְּלָעֵם לְבָלָק הָא אֲתִיתִי לְוֹתֶךָ פְּעֵן הַמִּיכַל יְכִילְנָא לְמַלְלָא מְדַעֵם פִּתְגָמָא דִּי שְׁוִי יִי בְּפוּמִי יִתִּיה אֲמַלִּיל: (לְטוֹאֲזֹל בְּלָעֵם עִם בְּלָק וְאַעְלִיה לְקָרִית מְחוּזוּהִי: (מְוַנְכִּים בְּלָק תּוֹרִין וְעָאן⁴⁶ (וְשִׁדְר) (וְשַׁלַּח) לְבַלְעֵם וְלְרַבְרְבִיא דְעַמִּיה: (מֵאוּהוּה בְּצַפְרָא וְדָבַר בְּלָק ית בְּלָעֵם וְאַסְקִיה לְרַמַּת דְּחַלְתִּיה וְחֹזָא מִתַּמְן קֶצֶת מִן עֵמָא:

פרק כג

(אֲוֹאֲמֵר בְּלָעֵם לְבָלָק (בְּנֵה) [בְּנִין]⁴⁷ לִי הֲכָא⁴⁸ שְׁבַעָא מְדַבְּחִין וְאַתְקִין לִי הֲכָא שְׁבַעָא תּוֹרִין וְשְׁבַעָא דְכָרִין: (בְּנַעֲבָד בְּלָק בְּמָא דְמַלִּיל בְּלָעֵם וְאַסְיָק בְּלָק וּבְלָעֵם תּוֹר וְדָבַר עַל כָּל מְדַבְּחָא⁴⁹: (גִּוֹאֲמֵר בְּלָעֵם לְבָלָק אֲתַעְתַּד עַל עֲלִתֶךָ וְאַיְהוּד מָאִים יַעֲרַע מִימֵר מִן קְדָם⁵⁰ יִי לְקַדְמוֹתִי וּפִתְגָמָא דִּיחֻזְנִי וְאַחֲוִי לְךָ וְאַזֹּל יְחִידִי⁵¹: (דוֹעֲרַע מִימֵר מִן קְדָם יִי (לְבַלְעֵם) [בְּבַלְעֵם] וְאַמֵּר קְדָמוּהִי⁵² ית שְׁבַעָא מְדַבְּחִין סְדָרִית וְאַסְקִית תּוֹר וְדָבַר עַל כָּל מְדַבְּחָא⁵³: (הוֹשִׁי יִי פִתְגָמָא בְּפוּמָא דְבַלְעֵם וְאַמֵּר תּוֹב לְבָלָק וּכְדִין תַּמְלִיל: (וּוֹתֵב לְוֹתִיה וְהָא מְעַתַּד עַל עֲלִתִיה הוּא וְכָל רַבְרְבִי מוֹאֵב: (זוֹנְטַל מִתְלִיה וְאַמֵּר מִן אָרַם דְּבַרְנִי בְּלָק מְלָכָא דְמוֹאֵב מְטוֹרִי מְדִינְחָא אִיתָא⁵⁴ לוֹט לִי יַעֲקֹב וְאַיְתָא תְרִיד לִי⁵⁵ יִשְׂרָאֵל: (חֲמָה אֱלוֹטִיה דְלָא לְטִיִּיה⁵⁶ אַל וּמָה אֲתַרְכִּיה דְלָא תַרְכִּיה⁵⁷ יִי: (מֵאַרִי

מְלָאכָא דִּי בְשָׁבִיל³² בְּרַמִּיא אֲתָרָא דְגִדְרָא³³ מְכָא וְגִדְרָא מְכָא: (כְּחוּחֹת אֲתָנָא ית מְלָאכָא דִּי וְאַיְדִחִיקַת [עִם] (לְ)כַתְלָא וְדִחִיקַת ית רְגֵלָא דְבַלְעֵם לְכַתְלָא וְאוֹסִיף לְמִימְחָה: (כּוּוֹאוֹסִיף מְלָאכָא דִּי (לְמַעֲבַר) [עֲבַר]³⁴ וְקָם בְּאַתֵּר עַק דְלִית אוּרַח לְמַסְטִי לְיַמִּינָא וְלְסַמְאֵלָא: (כּוּוֹחֹת אֲתָנָא ית מְלָאכָא דִּי וּרְבַעַת תַּחוּת בְּלָעֵם וּתְקִיפָה³⁵ רוּגְזָא דְבַלְעֵם וּמְחָא ית אֲתָנָא בְּחוּטְרָא: (כְּחוּפְתָה יִי ית פּוּמָא דְאַתְנָא וְאַמֵּרַת לְבַלְעֵם מָה עֲבָדִית לְךָ אָרִי מְחִיתִנִי דְנֵן תַּלַּת זִמְנִין: (כְּטוֹאֲמֵר בְּלָעֵם לְאַתְנָא אָרִי חִיבְתָה³⁶ בִּי אֱלוּפּוֹן אִית הַרְבָּא בִּידי אָרִי כְּעֵן קְטַלְתִּיךָ: (לְוֹאֲמֵרַת אֲתָנָא לְבַלְעֵם הֲלֵא אֲנָא אֲתַנְדֵּךָ דְרַכְבַּת עַלִי מְדֵאִיתֶךָ³⁷ עַד יוּמָא הַדִּין הַמִּילָף אֱלִיפְנָא³⁸ לְמַעֲבַד לְךָ כְּדִין וְאַמֵּר לָא: (לְאוּגֵלָא יִי ית עֵינֵי בְלָעֵם וְחֹזָא ית מְלָאכָא דִּי מְעַתַּד בְּאוּרְחָא וְחַרְבִּיה שְׁלִיפָא בִּידִיה וְכַרַע וּסְגִיד לְאַפּוּהִי: (לְבוּאֲמֵר לִיה מְלָאכָא דִּי עַל מָה מְחִיתָא ית אֲתַנְדֵּךָ דְנֵן תַּלַּת זִמְנִין הָא אֲנָא נְפָקִית לְמַסְטֵן אָרִי גְלִי קְדָמִי דְאַתָּה רְעִי לְמִיזֹל³⁹ בְּאוּרְחָא לְקַבְלִי: (לְגוּחֹתֵנִי אֲתָנָא וּסְטַת מִן קְדָמִי⁴⁰ דְנֵן תַּלַּת זִמְנִין אֱלוּפּוֹן לָא⁴¹ סְטַת מִן קְדָמִי אָרִי כְּעֵן אַף יִתֶךָ קְטַלִּית וְיִתְהָ קְיִמִית: (לְדוּאֲמֵר בְּלָעֵם לְמְלָאכָא דִּי חֲבִית אָרִי לָא (יְדַעִית דְאַתָּה) [יְדַעֵנָא אָרִי אֲתָה]⁴² מְעַתַּד לְקַדְמוֹתִי בְּאוּרְחָא וּכְעֵן אִם בִּיש בְּעֵינֶךָ אִיתִיב לִי: (לְוֹאֲמֵר מְלָאכָא דִּי לְבַלְעֵם אִיזִיל עִם גְּבַרִיא (וּלְחוֹד) [וּבְרַם]⁴³ ית פִּתְגָמָא דְאַמְלִיל עֲמֶךָ⁴⁴ יִתִּיה תַּמְלִיל וְאַזֹּל בְּלָעֵם עִם רַבְרְבִי בְּלָק: (לוּוֹשְׁמַע בְּלָק אָרִי אֲתָא בְּלָעֵם וּנְפַק לְקַדְמוֹתִיה לְקַרְתָּא דְמוֹאֵב דְעַל תַּחוּם

45 האמנם באמת היית אומר.
46 שוורים וכבשים
47 תבנה ותבנו
48 כאן
49 על כל מזבח
50 דבר מלפני
51 לבד
52 דבר מלפני ה' לבלעם ובלעם ואמר לפני
53 על כל מזבח
54 מהרי המזרח, בא
55 ובא גרש לי את
56 אני אקלל אותו אשר לא קלל אותו כבר
57 אגרשנו שלא גרשו כבר

32 בשביל
33 מקום שיש גדר
34 עובר ועובר.
35 והתחזק
36 עשית ממני צחוק.
37 מתחילת היותך בעולם.
38 האם היה לי ההרגל.
39 גלוי לפני שאתה רוצה ללכת
40 מלפני
41 אילו לא
42 ידעתי שאתה יודעת שכן אתה
43 רקוואך.
44 עמך

קבילית ואברכיניה לישראל ולא אתיב
 ברפתי (מניה) [מנהון]⁷⁵: (כאאסתכלית
 [ולית פלחי גילולין בדבית יעקב ואף לא
 עבדי ליאות שקר בישראל מימרא די
 אלהון בסעדהון ושכינת מלכהון
 ביניהון]⁷⁶: (כבאלה) [אל] דאפיקינון⁷⁷
 ממצרים תוקפא ורומא דליה⁷⁸: (כגארי לא
 נחשיא צבן דייטב לדבית יעקב ואף לא
 קסמא רען ברבות בית ישראל כעידן
 ותאמר ליעקב ולישראל מה עבד אלהא⁷⁹:
 (כדהא עמא כליהא שרי וכאריא יתנטל לא
 ישרי בארעיה עד דיקטול קטול ונגסי
 עממא יירת⁸⁰: (כהואמר בלק לבלעם אף
 מילט לא תלוסינון אף ברקא לא תברכינון:
 (כוואתיב בלעם ואמר לבלק הלא מלילית
 עמד למימר כל די זמלל יי יתיה אעביד:
 (כזואמר בלק לבלעם איתא כעין⁸¹
 אידברינד לאתר אוחרן מאים (יהי) [תהי]
 רעוא מן קדם⁸² יי ותלוסיה לי מתמן:
 (כחודבר בלק ית בלעם ריש רמתא⁸³
 דמסתכיא על אפי בית ישימון: (כזואמר
 בלעם לבלק (בנה) [בני] לי הכא שבשא
 מדבהין ואתקין לי הכא שבשא תורין
 ושבעא דכרין: (לועבד בלק כמא דאמר
 בלעם ואסיק תור ודכר על כל⁸⁴ מדבחה:

פרק כד

מריש טוריא⁵⁸ תזיתיה ומרמתא סכיתיה⁵⁹
 הא עמא בלחודיהון עתידין דיחסנון עלמא
 ובעממא לא יתדנון גמירא⁶⁰: (ימן ייכול
 לממני דעדקיא דבית יעקב דאמיר עליהון
 יסגון כעפרא דארעא או חרא מארבע
 משריתא דישראל⁶¹ תמות נפשי מותא
 דקשיטויה⁶² ויהי סופי כותהון⁶³: (יאואמר
 בלק לבלעם מה עבדת לי למילט סנאי
 דברתיך⁶⁴ והא ברקא מברכת להון⁶⁵:
 (יבואתיב ואמר הלא ית די שוי יי בפומי
 יתיה איטר למללא: (יגואמר ליה בלק
 איתא כעין⁶⁶ עמי לאתר אוחרן דתיחזיניה
 מתמן לחוד⁶⁷ קצתיה תחזי וכוליה לא תחזי
 ותלוסיה לי מתמן: (ידודבריה לחקל
 סכותא⁶⁸ לריש רמתא ובנא שבשא מדבהין
 ואסיק תור ודכר על כל⁶⁹ מדבחה: (טוואמר
 לבלק אתעתד הכא על עלתך ואנא
 אתמטי⁷⁰ עד כא: (טזוערע מימר מן קדם⁷¹ יי
 בבלעם ושוי פתגמא בפומיה ואמר תוב
 לות בלק וכדין תמליל: (יזואתא לותיה
 (והוא) [והא]⁷² מעתד על עלתיה ורברבי
 מואב עמיה ואמר ליה בלק מה מליל יי:
 (יחונטל מתליה ואמר קום בלק ושמע אצית
 למימרי⁷³ בר צפור: (יטלא כמילי בני
 אינשא מימר אלהא בני אינשא אמרין
 ומכדבין ואף לא כעובדי בני בשרא דאינון
 גזרין למעבד ותיבין ומתמלכין (ו) הוא אמר
 ועביד וכל מימריה מתקיים⁷⁴: (כהא ברין

⁷⁴ לא כדברי בני אדם דבר ה' בני אדם אומרים ומשקלים ואפילו לא כמעשה בני בשר שהם גוזרים לעשות ושבים ומתייעצים והואהוא אמר ועושה כל דברו מתקיימים.
⁷⁵ הרי ברכות קבלתי ואברכנו לישראל ולא אשיב ברכתי ממנומהם.
⁷⁶ התבוננתי אין ואין עובדי גילולים בשל בית יעקב ואפילו לא עושים עמל שקר בישראל דבר ה' אלוהיהם בעזרתם ושכינת מלכם ביניהם.
⁷⁷ אלוהאל שהוציאם
⁷⁸ חוזק וגובה שלו
⁷⁹ כי לא הנחשים חשקו שיטב לבית יעקב וגם לא קוסמים רצו בריבוי בית ישראל כזמן שייאמר ליעקב ולישראל מה עשה ה'.
⁸⁰ הרי העם כליש חונה וכארי יתנשא לא יחנה בארצו עד שיהרוג הרוגים ונכסי העמים יירש.
⁸¹ בא עתה
⁸² יהאיתה רצון מלפני ה'
⁸³ הפסגה.
⁸⁴ על כל.

⁵⁸ הרים
⁵⁹ ראיתו ומגבעות אשקיף עליו.
⁶⁰ לבדם עתידים שירשו את העולם, ובעמים לא יהיו נידונים בכליון.
⁶¹ מי יכול למנות את הקטנים של בית יעקב שנאמר עליהם ירבו כעפר הארץ או א' מד' מחנות ישראל.
⁶² של אמיתיים.
⁶³ כמותם
⁶⁴ שונאי הנגתיך
⁶⁵ אותם
⁶⁶ בא איתי
⁶⁷ רק
⁶⁸ צפיה.
⁶⁹ על כל
⁷⁰ אבוא.
⁷¹ והזדמן דבר מלפני ה'
⁷² והואוהרי
⁷³ לדברי

תלת זמנין: (יאובען אזיל¹⁰⁴ לך לאתרהך
 אמרית יקרא איקריןך והא מנעך יי מן יקר:
 (יבואמר בלעם לבלק הלא אף (לאונדהך)
 [עם אונדהך]¹⁰⁵ דשלחת לותי מלילית
 למימר: (יגאם יתן לי בלק מלי ביתיה כסף
 ודהב לית לי רשו¹⁰⁶ למיעבר על גזירת
 מימרא¹⁰⁷ דיי למעבר טבתא או בישתא
 מרעותי (מה)¹⁰⁸ דמליל יי יתיה אמליל:
 (ידוכען הא אנא אזיל לעמי איתא¹⁰⁹
 אמלכיןך מה דתעביד ואחוי לך¹¹⁰ מה
 דיעביד עמא הדין לעמך בסוף יומיא:
 (טוונטל מתליה ואמר אימר בלעם (בריה)
 [בר¹¹¹] בעור ואימר גברא דשפיר חזי¹¹²:
 (טואימר דשמע מימר מן קדם¹¹³ אל וידע
 מדע מן קדם¹¹⁴ עילאה חיוז מן קדם¹¹⁵ שדי
 חזי שכיב ומתגלי ליה¹¹⁶: (יזחזיתיה ולא כען
 סכיתיה ולא איתוהי קריב פד יקום מלכא
 מייעקב ויתרבא משיחא מישראל ויקטול
 רברבי מואב וישלוט בכל בני אנשא¹¹⁷:
 (יחויהי אדום ירתא ויהי ירתא שעיר לבעלי
 דבבוהי וישראל יצליח בנכסין¹¹⁸: (יטוויחות
 חד מדבית יעקב ויזביד משיזיב מקרית
 עממא¹¹⁹: (כוחזא ית עמלקאה ונטל מתליה
 ואמר ריש קרביא דישראל הוה (עמלקאה)
 [עמלק] וסופיה לעלמא ייבד¹²⁰: (כאוחזא ית

(אוחזא בלעם ארי תקין קדם⁸⁵ יי לברכא ית
 ישראל ולא הליך בזמן בזמן אלהין⁸⁶
 לקדמות נחשיא ושוי ולמדברא) (לקבל
 עגלא דעברו ישראל במדברא) אפוחי⁸⁷:
 (בוזקף בלעם ית עינוהי וחזא ית ישראל
 (שרין) [שרי]⁸⁸ לשבטוהי ושרת עלוהי רוח
 (נבואה) מן קדם⁸⁹ יי: (גונטל מתליה ואמר
 אימר בלעם (בריה) [בר]⁹⁰ בעור ואימר
 גברא דשפיר חזי⁹¹: (דאימר דשמע מימר מן
 קדם⁹² אל וחזו מן קדם⁹³ שדי חזי שכיב
 ומתגלי ליה⁹⁴: (המה טבא ארעך⁹⁵ יעקב
 בית מישרך ישראל: (וכנחלין דמדברין⁹⁶
 כנינת שקיא דעל פרת כבוסמא⁹⁷ דנציב יי
 בארזין דנציבין על⁹⁸ מיא: (זיסגי מלכא
 דיתרבא מבנוהי וישלוט בעממין סגיאין
 ויתקוף⁹⁹ מאנג מלכיה (ותתנטל) (ותנטל)
 מלכותיה: (חנאלהא) [אל] דאפיקינון¹⁰⁰
 ממערים תוקפא ורומא דיליה ייכלון בני
 ישראל נכסי עממא סנאיהון ובביות
 מלכיהון יתפנקון וארעתהון יחסנון¹⁰¹:
 (טינוח ישרי בתקוף באריא וכליתא [ו]לית
 דיקימיניה בריכך יהון בריכין וליטך יהון
 ליטין¹⁰²: (יותקוף רונזא דבלק בבלעם
 ושקפינין לידוהי ואמר בלק לבלעם למילט
 סנא¹⁰³ קריתך והא ברקא מברכת להון דנן

103 שונאי	85 כשר לפני
104 לך	86 כי אם
105 לשלוחךועם שלוחך	87 למדבר (כנגד העגל שעשו ישראל במדבר)
106 אין לי רשות	(למדבר) פניו.
107 גזירת דבר	88 חוניסוחונה.
108 מרצוני (מה)	89 נבואה מלפני ה'
109 בא	90 בנובן
110 מה שתעשה ואראה לך	91 שרואה יפה
111 בנובן	92 מלפני
112 שרואה טוב	93 מלפני
113 דבר מלפני	94 לו
114 מלפני.	95 ארצך.
115 מלפני	96 שנמשכים.
116 שוכב ומתגלה לו	97 שלחין שעל פרת, כמו הבשמים.
117 ואיננו קרוב כאשר יקום מלך מיעקב ויגדל	98 שעומדים על
המשיח מישראל ויהרוג שרי מואב וישלוט בכל	99 ירבה המלך ויתרבה מבניו וישלוט בעמים
בני אדם	רבים ויתחזק
118 יצליח בנכסים	100 אלהיסואל שהוציאם
119 אחד מבית יעקב ויאבד מציל מעיר העמים	101 חוזק וגובה שלו יכלו בני ישראל נכסי
120 תחילת הקרבות של ישראל היה	העמים שונאיהם ובביות מלכיהם יתפנקו
העמלקועמלק, וסופו יאבד לעולם	וארצותם ירשו
	102 ינוח ישכון בחוזק כאריה וכליש ואינאין
	שיקימו המתברכים מפיד יהיו מבורכים
	והמתקללים מפיד יהיו מקוללים.

שְׁלֹמֹה¹²¹ וְנִטַּל מִתְּלִיָּה וְאָמַר תִּקְיָה בֵּית
 מוֹתָבֶךָ (וְשׁוּי) [וְשׁוּי] בְּכַרְךָ תִּקְיָה מְדוֹרְךָ¹²²:
 (כַּבְּאֲרֵי אִם יְהִי לְשִׁיבָאָה שְׁלֹמֹה עַד מָה
 אֶתְוֹרָאָה יִשְׁבִּינָה: (כַּגּוֹנִטַל מִתְּלִיָּה וְאָמַר וַי
 לְחִיבִיָּא דִּיחֹן כִּד יַעֲבֹד אֱלֹהָא ית אֵילִין¹²³:
 (כַּדוֹסִיעֵן יִצְטַרְחֵן מְרוֹמָאֵי וַיַּעֲנוּן לְאֶתְרוּ
 [וַיִּשְׁעֲבֹדוּן] (וַיִּשְׁתַּעֲבֹדוּן)¹²⁴ לְעִיבְרַת פֶּרֶת וְאַף
 אֵינֻן לְעֵלְמָא יִיבְדוּן¹²⁵: (כַּהוֹקֵם בְּלָעָם וְאֵזֶל
 וְתַב לְאֶתְרִיָּה וְאַף בְּלַק אֵזֶל לְאֶרְחִיָּה:

פרק כה

(אוֹיְתִיב יִשְׂרָאֵל בְּשִׁימִין וְשָׂרֵי עַמָּא לְמַטְעֵי
 בְּתַר¹²⁶ בְּנַת מוֹאָב: (בּוֹקְרָאָה לְעַמָּא לְדַבְּחֵי
 טַעֲוִתְהוֹן וְאִכְל עַמָּא וְסִגִּידוּ לְטַעֲוִתְהוֹן:
 (נִואֲתַחֲבַר יִשְׂרָאֵל לְבַעֲלָא פְּעוֹר וְתִקְיָה
 רוּגְזָא דִּי בִישְׂרָאֵל: (דוֹאֲמַר יִי לְמִשָּׁה דְּבַר
 ית כָּל רִישֵׁי עַמָּא וְדוֹן וְקַטוּל דְּחִיב קַטוּל
 קָדָם¹²⁷ יִי לְקַבִּיל שְׁמִשָּׂא וִיתוּב תִּקְוָה רוּגְזָא
 דִּי מִיִּשְׂרָאֵל: (הוֹאֲמַר מִשָּׁה לְדִינֵי יִשְׂרָאֵל
 קַטוּלוּ גְבַר גְּבַרְהֵי דְאֶתְחַבְרוּ לְבַעֲלָא פְּעוֹר:
 (וְוָהָא גְבַרָא מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְא וְקָרִיב לְוֹת
 אַחוּהֵי ית מְדִינִיתָא לְעֵינֵי מִשָּׁה וְלְעֵינֵי כָּל
 בְּנֵי־שָׂתָא דְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵינֻן בְּכֹן בְּתַרְע
 מִשְׁכֵּן זִמְנָא: (זוֹחֹזָא פִּינְחָם בַּר אֶלְעָזָר בַּר
 אֶהֱרֹן כְּהֵנָא וְקָם מִגּוֹ בְּנֵי־שָׂתָא וְנָסִיב רוּמְחָא
 בִּידֵיהּ: (חוּעַל בְּתַר גְּבַרָא בַר¹²⁸ יִשְׂרָאֵל
 לְקוּבְתָא וּבִזַע ית תְּרוּיְהוֹן ית גְּבַרָא בַר¹²⁹
 יִשְׂרָאֵל וִית אֶתְתָא (לְמַעָּהָא) [בְּמַעָּהָא¹³⁰]
 וְאֶתְכְּלֵי מוֹתְנָא מַעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: (טוּהוּוּ
 דְּמִיתוּ בְּמוֹתְנָא עֶסְרִין וְאַרְבַּע אֶלְפִּין:

¹²⁵ וקבוצות יצרחו מהרומיים ויענו את אשור
 וישעבדו את (היושבים) מעבר ל(נהר) פרת ואף
 אלה לעולם יאבדו.
¹²⁶ אחרי
¹²⁷ ותדון ותהרוג את החייבים מיתה לפני.
¹²⁸ בן
¹²⁹ בן
¹³⁰ למעיים/במעיים

¹²¹ איש השלום.
¹²² בית מושבך ותשימושם בכרך חזק את
 מקום מגורך.
¹²³ לרשעים שיחיו כאשר יעשה אלהים את
 אלה
¹²⁴ עינוויתענוו.